

31972L0166

1972 2 2

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 103/1

TARYBOS DIREKTYVA**1972 m. balandžio 24 d.****dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo įgyvendinimu, suderinimo**

(72/166/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

transporto priemonės tiktai esant ypatingoms aplinkybėms bei pašalinti fizines kliūtis muitinės postuose;

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi pageidautina, kad valstybių narių gyventojai akivaizdžiau pajustų, jog bendra rinka iš tikrųjų egzistuoja, todėl ir toliau reikėtų imtis priemonių, leidžiančių liberalizuoti taisykles, reglamentuojančias asmenų ir transporto priemonių judėjimą tarp valstybių narių; kadangi tokių priemonių reikalingumą ne kartą pabrėžė Europos Parlamento nariai;

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę,

kadangi keliautojų judėjimą reglamentuojančių taisyklių sušvelninimas yra dar vienas valstybių narių žingsnis bendro savo rinkų atvėrimo ir panašių į šalies vidaus rinkos sąlygų sukūrimo link;

kadangi sutarties tikslas yra sukurti bendrąją rinką, kuri iš esmės yra panaši į šalies vidaus rinką, ir kadangi viena iš pagrindinių tam reikalingų sąlygų yra laisvas prekių ir asmenų judėjimas;

kadangi vienintelis tikslas, kurio siekiama atliekant pasienyje privalomojo motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo tikrinimą, yra ginti interesus tų asmenų, kurie gali nukentėti tokiais transporto priemonėmis sukeltų įvykių metu; kadangi tokia pasienio kontrolė yra taikoma todėl, kad skiriasi šioje srityje taikomi nacionaliniai reikalavimai;

kadangi žaliųjų kortų tikrinimas įvažiuojant į valstybę narę transporto priemonėms, kurių įprastinė buvimo vieta yra kitoje valstybėje narėje, gali būti panaikintas šešių nacionalinių draudimų biurų sudarytu susitarimu, kuriuo kiekvienas nacionalinis draudimų biuras garantuos, kad pagal galiojančių nacionalinės teisės aktų nuostatas jo teritorijoje bus atlyginami bet kokie tokiais transporto priemonėmis padaryti kompensuoti nuostoliai arba žala, nepaisant to, ar ta transporto priemonė apdrausta, ar ne;

kadangi šie skirtumai yra tokie, kad gali kliudyti laisvam motorinių transporto priemonių ir asmenų judėjimui Bendrijoje; kadangi todėl jie daro tiesioginį poveikį bendrosios rinkos sukūrimui ir veikimui;

kadangi 1968 m. birželio 21 d. Komisijos rekomendacijoje dėl per Bendrijos vidaus sienas vykstančių keliautojų muitinės kontrolės valstybės narės yra raginamos tikrinti keliautojus ir jų

kadangi toks garantinis susitarimas remiasi prielaida, kad visos po Bendrijos teritoriją keliaujančios Bendrijos motorinės transporto priemonės yra apdraustos; kadangi, dėl to, kiekvienos valstybės narės nacionalinėje teisėje turėtų būti numatytas transporto priemonių privalomasis civilinės atsakomybės draudimas, kuris galiotų visoje Bendrijos teritorijoje; kadangi, tačiau, nacionalinėje teisėje gali būti numatytos išimties tam tikriems asmenims ir tam tikros rūšies transporto priemonėms;

kadangi šioje direktyvoje numatyta sistema galėtų būti išplėsta, kad apimtų ir transporto priemones, kurių įprastinė buvimo vieta yra bet kurios trečiosios valstybės teritorijoje, su kuria šešių valstybių narių nacionaliniai biurai yra sudarę panašų susitarimą,

2 straipsnis

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šioje direktyvoje:

1. „Transporto priemonė“ – tai bet kokia mechanine energija varoma motorinė transporto priemonė, skirta važiuoti žeme, bet ne bėgiais, ir bet kokia sukabinta arba nesukabinta priekaba.
2. „Nukentėjusioji šalis“ – tai bet kuris asmuo, turintis teisę gauti transporto priemone padaryto bet kokio nuostolio arba žalos atlyginimą.
3. „Nacionalinis draudikų biuras“ – tai profesinė organizacija, įsteigta pagal Jungtinių Tautų Europos ekonomikos reikalų komisijos Vidaus transporto komiteto Kelių transporto pakomitečio 1949 m. sausio 25 d. priimtą Rekomendaciją Nr. 5 ir kuri vienija draudimo įmones, turinčias leidimą toje valstybėje užsiimti motorinių transporto priemonių civilinės atsakomybės draudimo verslu.
4. „Teritorija, kurioje yra įprastinė transporto priemonės buvimo vieta“ yra
  - valstybės, kurioje transporto priemonė yra registruota, teritorija, arba
  - tais atvejais, kai tam tikros rūšies transporto priemonei registracija nereikalinga, bet ta transporto priemonė turi draudimo numerį arba valstybinės registracijos numerį atitinkantį skiriamąjį ženklą – tos valstybės, kurioje buvo išduotas draudimo numeris arba toks ženklas, teritorija, arba
  - tais atvejais, kai tam tikros rūšies transporto priemonei nereikalingi nei valstybinės registracijos numeriai, nei draudimo numeriai, nei skiriamasis ženklas – tos valstybės teritorija, kurioje nuolat gyvena transporto priemonę valdantis asmuo.
5. „Žalioji korta“ – pagal Jungtinių Tautų Europos ekonomikos reikalų komisijos Vidaus transporto komiteto Kelių transporto pakomitečio 1949 m. sausio 25 d. priimtą Rekomendaciją Nr. 5 nacionalinio biuro vardu išduotas tarptautinis draudimo liudijimas.

1. Valstybės narės netikrina transporto priemonių, kurių įprastinė buvimo vieta yra kitos valstybės narės teritorijoje, civilinės atsakomybės draudimo.

Valstybės narės taip pat netikrina, ar tokiu draudimu yra apdraustos transporto priemonės, kurių įprastinė buvimo vieta yra trečiosios valstybės teritorijoje ir kurios įvažiuoja į jų teritoriją iš kitos valstybės narės. Tačiau valstybės narės gali atlikti atrankinius patikrinimus.

2. Transporto priemonių, kurių įprastinė buvimo vieta yra valstybės narės teritorijoje, atžvilgiu šios direktyvos nuostatos, išskyrus 3 ir 4 straipsnius, galioja:

- kai yra sudarytas susitarimas tarp šešių nacionalinių draudikų biurų, pagal kurį kiekvienas nacionalinis biuras pagal savo valstybės teisės aktų dėl privalomojo draudimo nuostatas garantuoja žalos atlyginimą jo teritorijoje atsitikus įvykiui, padarytam transporto priemone, kurios įprastinė buvimo vieta yra kitos valstybės narės teritorijoje, nepriklausomai nuo to, ar ši transporto priemonė yra apdrausta, ar ne,
- nuo Komisijos nustatytos datos po to, kai ji, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, įsitikina, jog toks susitarimas yra sudarytas,
- to susitarimo galiojimo laikui.

3 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė, laikydamosi 4 straipsnio nuostatų, imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad transporto priemonių, kurių įprastinė buvimo vieta yra jos teritorijoje, valdytojų civilinė atsakomybė būtų apdrausta. Apdraustosios atsakomybės apimtis, draudimo nuostatos ir sąlygos yra nustatomos remiantis šiomis priemonėmis.

2. Kiekviena valstybė narė imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad draudimo sutartis taip pat garantuotų apsaugą:

- pagal kitose valstybėse narėse galiojančius teisės aktus – tų valstybių teritorijoje patirtų nuostolių arba žalos atveju,
- nuostolių arba žalos, valstybės narės piliečių patirtų tiesioginėje kelionėje tarp dviejų teritorijų, kuriose galioja Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartis, atveju, jeigu už teritoriją, per kurią vykstama, nėra atsakingo nacionalinio draudikų biuro; tuo atveju, patyrus nuostolį arba žalą, draudimo garantuojama apsauga yra garantuojama pagal vidaus teisės aktus dėl privalomojo draudimo, galiojančius toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra įprastinė transporto priemonės buvimo vieta.

4 straipsnis

Valstybės narės gali nesilaikyti 3 straipsnio reikalavimų dėl:

- a) tam tikrų fizinių arba juridinių asmenų, valstybinių ar privačių; atitinkama valstybė sudaro tokių asmenų sąrašą ir pateikia jį kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

Darydama tokią išlygą, valstybė narė imasi atitinkamų priemonių, užtikrinančių, kad būtų išmokamas atlyginimas už tokiems asmenims priklausančiomis transporto priemonėmis kitų valstybių narių teritorijoje padarytus bet kokius nuostolius arba žalą. Ši valstybė narė toje valstybėje, kur buvo padarytas nuostolis arba žala, paskiria instituciją ar įstaigą, atsakingą už žalos atlyginimą nukentėjusioms šalims pagal tos valstybės įstatymus tais atvejais, kai netaikoma 2 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta procedūra. Apie priimtas priemones ji praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai;

- b) tam tikrų transporto priemonių rūšių arba tam tikrų transporto priemonių, turinčių specialų registracijos numerį; atitinkama valstybė narė sudaro tokių transporto priemonių rūšių bei tokių transporto priemonių sąrašą ir perduoda jį kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

Tokiu atveju kitos valstybės narės pasilieka teisę reikalauti, kad, tokiai transporto priemonei įvažiuojant į jų teritoriją, ją valdantis asmuo turėtų galiojančią žaliąją kortą arba sudarytų draudimo sutartį pasienyje pagal atitinkamoje valstybėje narėje galiojančius reikalavimus.

5 straipsnis

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad, atsitikus jos teritorijoje įvykiui, sukeltam transporto priemonės, kurios įprastinė buvimo vieta yra kitos valstybės narės teritorijoje, nacionalinis draudikų biuras, nepažeidžiant 2 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytos pareigos, gautų informaciją:

- apie teritoriją, kurioje yra įprastinė tokios transporto priemonės buvimo vieta ir apie jos registracijos ženklą, jeigu toks yra,
- kiek įmanoma, apie transporto priemonės draudimo duomenis, paprastai išrašomus žaliojoje kortoje, kuriuos turi transporto priemonę valdantis asmuo, jei tokių duomenų reikalaujama valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra įprastinė tos transporto priemonės buvimo vieta.

Kiekviena valstybė narė taip pat užtikrina, kad biuras perduos šią informaciją šaliai, kurios teritorijoje yra įprastinė tos transporto priemonės buvimo vieta, nacionaliniam draudikų biurui.

6 straipsnis

Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų garantuoti, kad transporto priemonės, kurių įprastinė buvimo vieta yra trečiojoje

valstybėje arba neeuropinėje valstybės narės teritorijoje, įvažiuojančios į teritoriją, kurioje galioja Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartis, nebus naudojamos jos teritorijoje, jeigu nebus draudimo garantuojamos apsaugos pagal įvairių valstybių narių įstatymus dėl privalomojo transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo nuo bet kokių šiomis transporto priemonėmis padarytų nuostolių arba žalos visoje Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties galiojimo teritorijoje.

7 straipsnis

1. Kiekviena transporto priemonė, kurios įprastinė buvimo vieta yra trečiojoje valstybėje arba neeuropinėje valstybės narės teritorijoje, prieš įvažiuodama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties galiojimo teritoriją, privalo turėti galiojančią žaliąją kortą arba pasienio draudimo pažymėjimą, patvirtinančius, kad ta transporto priemonė yra apdrausta pagal 6 straipsnio reikalavimus.

2. Tačiau transporto priemonės, kurių įprastinė buvimo vieta yra trečiojoje valstybėje, yra prilyginamos transporto priemonėms, kurių įprastinė buvimo vieta yra Bendrijoje, jeigu visų valstybių narių nacionaliniai biurai atskirai pagal savo nacionalinės teisės nuostatas dėl privalomojo draudimo garantuoja, kad, atsitikus jų teritorijoje tokių transporto priemonių sukeltiems įvykiams, bus atlyginta žala.

3. Kai Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, įsitikina, kad ankstesnėje šio straipsnio dalyje minimi įsipareigojimai yra pasiimti, ji nustato, nuo kurios datos ir kokioms transporto priemonių rūšims valstybės narės nebereikalauja pateikti 1 dalyje minėtų dokumentų.

8 straipsnis

Ne vėliau kaip iki 1973 m. gruodžio 31 d. valstybės narės imasi priemonių, būtinų, kad būtų laikomasi šios direktyvos ir apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

9 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1972 m. balandžio 24 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. THORN